

ȘTIRI ȘI REPORTAGII

NUVELA „GAZETEI SPORTURILOR”

Un sfert de vin suplimentar

Premiul literar al revistei „FOOTBALL”

de
Phillipe Encausse

Într-adevăr acest popas n'avea nici o rațiune. Ce se putea inspec-ta în garajul unui oraș atât de puțin important și ale cărui trupe au fost expediate de mult, la graniță?

Desigur o unitate foarte redusă a rămas să supravegheze localita-tea; în plus astăzi e Duminecă, ziua cea mai puțin potrivită in-spectiilor.

Și totuși, generalul coborî din mașină. Coborî în piața princi-pală pentru că dorea ca soseala sa să fie remarcată pentru a evi-ta subalternilor săi o surpriză prea... puternică.

Dar orașul pare pustiu deși e ora când, mai ales în provincie, lumea iese să se plimbe.

Mirarea generalului cresc e-norm atunci când văzând înșfășit doi subofițeri, aceștia trecuți în pas grăbit pe lângă el, salutân-du-l foarte puțin grav...

Contrariat, generalul întoarse capul spre cei doi ofițeri de stat major care-l escortau și care schi-tară gesturi de neputință. Unul din ei își permise să-și exprime zgomotos: tt... tt... tt... surprin-deră pe care i-o cauza o astfel de primire.

Chipul generalului trăda fel de fel de gânduri. După un minut de tăcere, el luă brusc, o hotărâre: traversând strada se îndreptă spre biroul maiorului comandant al garnizoanei.

Deschide ușa și zări doi soldați — plantoane desigur — ca-re-l primiră atât de militărește, încât generalul își dădea seama că totuși soseala sa n'a rămas cu to-tul nerecunoscută.

— Unde e domnul maior?
— Să trăiți, domnule general, ne ducem să-l căutăm, răspunseră îm-pietriți și într-un singur glas, cele două plantoane.

— Nu vă trimite să-l căutați, tu-nă generalul. Unde este? Hai, răs-pundeți!

Cei doi oameni ezitau, vizibili. Dar generalul avea în ochi fulgure-ri de oțel.

Se priviră un sfert de secundă și apoi, unul din ei spuse ca și cum s'ar fi eliberat de o greutate: — S'trațiți, domnule general, este-te la foibal.

Generalul nu se aștepta în nici un caz la un astfel de răspuns. El nu voi însă să-și trădeze indigna-re și întrebă în continuare:

— Dar locotenentul! Dar ofițer-ul de serviciu! Dar ceilalți? Nu se află nimeni pe aici?

— Sunt tot la foibal, domnu-le general, spuse unul din cei doi.

— Toată lumea e la foibal, a-dăogă celălalt care socotea amă-nuntul determinant pentru a-l hotări pe general să plece.

O fițerie de stat major păreau înmărmurit în așteptarea catas-trofiei ce va urma. Acest cantona-ment atât de aproape de frontieră, ai cărei ofițeri pleacă să admire pe niște oameni cari alegăria in-conștienți după o minge, le pare cel mai scandalos lucru din lume.

Generalul se întoarse spre ei: — Ei bine, domnilor! Ce-aveți de spus?

Ofițerii înclinară capetele în-tr-o înțelegere perfectă, ferindu-se strategic să se amestece cu un singur cuvânt în această afacere care li se părea de neînțeles.

— Ei bine domnilor, reluă ge-ne-ralul. Pentru că ați nu ne primește nimeni, înșurur lucr care ne rămâne de făcut este să ne ducem noi înșine la terenul de foibal: vom fi cel puțin siguri că vom găsi acolo persoanele care ne in-teresează.

Și, condusă de unul din cele două plantoane, caravana porni cu pas apăs spre locul „delictu-lui”.

Atâtă importantă unui joc cu mingea, reflectă generalul. În-te-leg, în timp de pace mai merge... Dar astăzi când ne aflăm în plin război, domnii aceștia se distre-ză cu foiballul! Ce exagerare!

Ajunseră la terenul de sport, pe un drum strâmt și noroios. Când generalul pși pe poarta arenei, maiorul comandat îi ieși în în-tâmpinare, prevenit pe semne de emisari misterioși, execută un sa-lut impresionant și după prezen-tarea de rigoare, începu să se so-uzze pentru a nu fi fost înconș-tințat din timp de această in-spectie.

— Este Duminecă, explică el, și pentru recreiere, echipa unității

joacă foibal împotriva unei for-mațiuni vecine; am crezut potrivit să-mi fac o scurtă apariție pentru a-mi încuraja oamenii...

— Înțeleg, înțeleg foarte bine... dar matchul acesta e atât de inter-essant! Toți ofițerii au trebuit să-l vadă?

— Maiorul păru derutat. El nu-și pierdu cumpătul și vorbi cu glas deschiș:

— Domnule general... să vedeți... distracțiile sunt atât de rare în provincie... odată pe săptămână... ne-am gândit și noi.

Dar generalul porni la pas, și făcând semn maiorului să-l urmeze. Până la colțul terenului, unde se opri, trecerea generalului pro-duse o senzație extraordinară. În-siștii dealungul tusei, ofițerii luau ca la o comandă poziția de drept ducând majestuos mâinile la chipi; arbitrul jocului, un far-macist în rezervă, socoti de a sa datorie să înceteze printr'un se-mnal prelung ostilitățile; cei din a-propiere generalului văzură des-pe cei vorba...

Într-o clipă, toți nasturii fură încheiați, toate capetele îndrepta-te. Căpiva, a căror ținută era ire-zonabilă preferară să dispară.

Oaspetele a luat act cu o ascunsă satisfacție de turburarea pe care a pricinuit-o vizita sa; fflat, ge-ne-ralul nu vrut însă să-și mărtu-risească sentimentele și a ordonat ca partida să fie reluată fără în-târziere.

Contemplând formalitatea relu-ării printr'o „minge de mlaia”, maiorul comandant avu un sus-pin de usurare. Fără îndoială, el nu s'a înșelat asupra concepțiilor avansate pe care le are d. general asupra sportului.

Generalul privi atenț pe teren.

— Dar ce văd... cel ce alegăa intr'acolo, nu e unul din ofițerii dumitale?

În fața evidentii, maiorul trebui să mărturisească:

— Aveți dreptate, domnule ge-neral. Este locotenentul Severin, care a fost înșărcinat cu antrena-mentul brancardierilor noștri. El a avut ideea acestor matchuri de foibal — pentru a-și menține oam-enii în formă.

— Și credeți util să participe per-sonala la jocuri?

Cei doi ofițeri de stat major ca-re se apropiaseră, aprobau din cap.

— Dorți să vorbiți cu el, dom-nule general, întrebă maiorul.

— Da. Chiamă-l la mine.

Primind înștiințarea din om în om, locotenentul Severin părăsi joelul nu înainte de... a-l aviza pe arbitru că se va înapoi. Într-o clipă el fu în fața generalului, care-l studia cu atenție.

Severin era îmbrăcat foarte co-chet: khetle albe cu crampoane, ciocari roșii, chiloți albaștri de atletism și un tricou galben lipit pe corp.

— Să trăiți domnule general, sunt locotenentul Severin din re-gimentul... La ordinele dumne-voastră.

— Da, spuse generalul, cu o ex-presie de judecător de instrucție. Aflu că dumneata ai avut ideea de a organiza aceste jocuri.

— Așa este!

Ofițerii aghiotanți erau numai ochi și urechi. Dacă Severin ar fi analizat fețele lor, ar fi putut descoperi o bucurie lăuntrică, după cum pe figura maiorului nu se citea decât groază; pericolul era deci iminent.

Dar locotenentul, căruia ținuta sa sportivă îi dădea un aer de

perfectă sinceritate. Își privi su-periorul direct în ochi, așa cum scrie în regulamentul, fără să pară emoționat câtuși de puțin.

— E adevărat, domnule general, Generalul fu puțin surprins de franchețea ofițerului.

— Nu contest valoarea antrena-mentului fizic pentru infirmieri și mai ales pentru brancardieri. Dar antrenament veritabil, și un sport cu minge.

— Foiballul este cel mai bun antrenament, replică Severin. Le-dă suflu, îl întărește rezistența, le mărește spiritul de hotărâre în acțiuni și, după toate acestea, le prilejuiește cea mai plăcută re-creație.

Generalul se prgătia să răspun-dă când, un zgomot asurzitor îl întrerupse. Arbitrul semnalase o greșală oarecare și atrăsese asu-pra-și un tunet de fluierături și hui-dueli.

După ce trecu furtuna, genera-lul reluă:

— Nu mă îndosede de avantagi-le foiballului dar e oare potri-vit pentru dumneata să joci la-cialtă cu soldații dumitale și să te dai în spectacol în fața lor?

Generalul e din nou întrerupt. De data aceasta era o exclamație de stupeor, un: „Aaaa”, unanim care exprima o dezamăgire fără preget, urmat de un alt concert de urlete și fluierături.

— Ce se petrece? se miră din nou generalul.

— Nimic grav, domnule ge-neral. Brigada de pionieri ne-a mar-cat un goal.

— Pionieri? jocați împotriva lor?

— Da, răspunse Severin, care nu pricepea de loc rostul acestei insistențe.

El nu știa, și nu știa nici ma-iorul că generalul era în termeni foarte reci cu comandantul pio-nerilor, cu care se contrazicea re-gulat la consfăturile dela Minis-terul Armatei.

— Interesant, foarte interesant. Și apoi, către ei doi ofițeri:

— Contra pionierilor joacă e-chipa noastră domilor.

Severin își dădea seama că par-tida este câștigată. Se feria însă să-și schimbe expresia feței. În același timp, maiorul traversa stări sufletești foarte variate. Nu mai pricepea nimic.

Generalul izbucni brusc, revol-tat pe locotenentul care lăncezia inactiv lângă el:

— Ce aștepți, locotenent Seve-rin? Dece nu-ți reieși locul în e-chipă? Du-te pe teren, joacă, luptă și condu băști la victorie. Eu nu concep ca brigada de Vă-natori să fie învinșă de Pionieri.

Un suras larg lumină obrazul lui Severin. Bocancii de foibal răsunară puternic și locotenentul sbură cu mâna întinsă pentru a aviza arbitrul, — spre mijlocul terenului. Toată lumea a spus că în ziua aceea Severin a făcut o partidă uriasă, electrizându-și până la epuizare colegii de e-chipă.

Generalul urmărea jocul cu pa-siune. De câteva ori s'a surprins pronunțând un „halde, vânător”, pe care cei din jur îl înregistrau cu o bucurie nespășă.

Și maiorul comandant nu-și pu-tea crede urechilor când, după goalul care a peetluit victoria „vânătorilor”, generalul a decis cu entuziasm:

— Veți da câte un sfert de vin-suplimentar oamenilor din echipa noastră. Băeți au muncit și o me-rită din plin!

Adaptare de

M. Silvan

Un fapt curios în Anglia

Charlton Athletic a fost pedep-sit cu o amendă de 25 lire (circa 50 mii lei) pentru faptul de a fi plătit câte două lire la unii din jucătorii săi, la matchuri amicale.

„Football League” a trebuit să a-nuleze această sancțiune, clubul fă-când dovada că nu există nici un regulament care să-l stabilească când trebuie să-și recompenseze ju-cătorii.

Un turneu footballistic de vară în Anglia

Conducătorii foot-ballului englez intenționează să organizeze un tur-neu de vară, în genul Cupei.

De obicei, sezonul se termină în Anglia cu finala Cupei, la Wem-bley, la sfârșitul lui Aprilie.

Anul acesta se proiectează o com-petiție care ar trebui să dureze șase sau opt săptămâni — ținând jucă-torii „sub arme” și în timpul luni-lor Mai și Iunie.

D-nii Ritter Adalbert și Petre Vuia, muștrați de C. C. A.

În ultima sedință a comisiei cen-trale de arbitri s'a aplicat pedepsa muștrărilor Ritter Adalbert și Petre Vuia, pentru slaba com-por-tare avută în matchurile Ripen-sia — Sportul Studențesc și Rapid — Juventus.

Cu acest prilej s'a pus în vedere tuturor arbitrilor să se recuze la matchurile în care starea sănătății lor nu le-ar permite o comportare normală.

D. Kika Petrovici a declarat că este convins că federația jugoslavă va fi de acord ca matchul România-Jugoslavia dela 31 Martie să se joace la București!

BELGRAD 11 (prin telefon). — Federația jugoslavă de foibal ține astăzi seară o sedință importantă, în cursul căreia se va lua o hotărâre decisivă asupra matchului Româ-nia — Jugoslavia proiectat pentru data de 31 Martie.

La ora când telefonul sedința con-ținută, așa că nu pot da hotărârea. Pot însă să adaug amănuntul că

înainte de începerea sedinței am a-vut ocazia să discut eu d. Kika Po-povici care mi-a declarat:

„Cred că în sedința de as-tăzi seară federația se va declara de acord cu forul român de specialitate, a. probând disputarea jocu-lui pentru data de 31 Mar-tie, la București”.

Din nou Biuroul Federal a anulat pronunțarea deciziei în procesul Gloria C.F.R. — Mureșul

Sentința va fi dată la 20 Ianuarie, dacă... nu va suferi o nouă amânare!

Biuroul federal FRFA s'a întrunit, aseară, pentru a da sentința în procesul Gloria C. F. R. — Mureșul.

O sentință care este așteptată de aproape cinci luni de zile și care a răscălit întreaga noastră opinie sportivă.

Pentru un proiect în care se vor-bește de mituirea unui jucător și de sancțiuni — eventuală — a re-trogradării unei grupări din divi-zia națională A, evident că aceas-tă valvă este justificată.

Nu însă și durata acestui proces, care stărbeste din autoritatea și pre-stigiul forului nostru de speciali-tate.

Un asemenea proces trebuie „ope-rat” cu hotărâre, pentru a opri — e-ventual — întinderea cangrenei sau a pune capăt unei mistificări care nu servește sub nici o formă mișcării sportive.

Opinia publică vrea sentința

Așteptările au fost însă contrazise. Căci Biuroul Federal nu a venit — așa cum era de așteptat — cu sentința.

Ci a pronunțat o nouă amânare, pentru 20 Ianuarie, în scopul de a

ceea, datorită să vină cu o hotărâre dreaptă — neple-când urechea de partea nici unei dintre părți.

Așa am fost obișnuiți până acum și așa, credem, că va rămâne.

Când și unde se dispută Campionatul național de tennis de masă?

Atunci când d. Schmettau a salu-tat în adunarea generală a F. R. T. M.-ului, programul de activitate pe anul în curs, a specificat că de acum înainte campionatul național se va disputa întotdeauna în București.

Îată însă că acest proiect se lo-vește de un mare inconvenient și a-nume: lipsa unei săli adecuate pen-tru desfășurarea unui concurs de amploare campionatului național. Din această cauză este posibil ca anul acesta însă F. R. T. M.-ul să organizeze campionatul național în provincie.

Dealtfel, în acest scop s'au primit până acum mai multe oferte la F. R. T. M. din partea cluburilor din Brașov, Cernăuți și Oradea.

O hotărâre definitivă în acest sens nu s'a luat încă.

Putem afirma însă, cu certitudi-ne că în caz dacă se va acorda or-ganizarea campionatului național unui club din provincie, F. R. T. M.-ul va impune ca disputarea cursului să aibe loc cel mai târziu până la sfârșitul lunii Februarie. Această, pentru a nu se mai întâm-pla anomalii ca anul trecut, când s'a disputat campionatul național în Mureș și cei mai mulți erau com-plet eșiți din formă.

Idea este foarte bună și va asi-gura o reușită cât mai deplină cam-pionatului național.

Ar fi bine însă, să se fixeze cât mai curând data și locul unde se va disputa campionatul, pentru ca grupările și jucătorii să aibe tim-pul necesar pentru a se pregăti pentru participare la acest impor-tant eveniment al tenisului de masă.

ANCHETA ZIARULUI NOSTRU

SE VA APELA LA ARBITRII STRAINI ÎN MATCHURILE DE CAMPIONAT?

NICI D-NII DR. ȘOIMU MINCIULESCU ȘI COSTEL RADULESCU NU SUNT PENTRU TRĂDUCEREA ÎN FAPT A ACESTUI PROECT

Anchora noastră aduce, astăzi, două noi răs-punsuri privitoare la utilitatea admiterei întrebunțării arbitrilor străini în matchurile noastre de campionat.

Răspunsurile sunt tot negative ad-miterii proiectului, ca și când toată lumea s'ar fi vorbit să nu agreeze această idee.

Cei cari ne răspund astăzi sunt d-nii dr. ȘOIMU MINCIULESCU —

secretarul comisiei campionatului național — și d. C. RADULESCU, președintele comisiei centrale de ju-niori, arbitru internațional și oficial cu mare vechime.

Ce crede d. dr. Șoimu Minciulescu

D. dr. Șoimu Minciulescu pare mai hotărât decât cei cari au abor-dat această chestiune până acum.

D-sa o privește printr'o nouă

credință și nu cel al inca-pacității lor de a conduce matchuri importante.

Se aduce, deci, un blam arbitrilor noștri cari, indif-ferent de câte s'au întâm-plat pe terenurile de foot-ball, nu-l merita.

Privită totuși sub această latură, soluționarea pro-blemei nu s'ar face prin aducerea arbitrilor străini care ar putea păcătui — cu mai multă seninătate prin faptul că au murele avan-taj de a scăpa de sub con-trolul — și eventual sanc-țiunea — forurilor noastre.

Părerea mea sinceră este însă, dealtfel, că ideea a-ducerii arbitrilor străini a-fost pusă în circulație nu-mai din dorința umora de a proceda, cu orice chip, la reforme.

D. C. Rădulescu pledează contra negli-jenței arbitrilor tineri autohtoni

D. Costel Rădulescu face o caldă pledoarie pentru arbitri autohtoni:

„Nu pot să mă declar în fa-voarea acestui proiect a-tată timp cât convingerea mea este că arbitrii noștri sunt foarte buni. Pu-tem fi mândri de ei, căci au făcut dovada valorii lor și în matchurile conduse în străinătate.

În altă ordine de idei, a-aduce arbitrii străini ar în-semna să neglijăm ele-mentul autohton, arbitrii districtuali și elevii arbi-tri nemai putând să ajun-gă niciodată la rangul mult dorit de arbitrii interna-ționali”.

Cum se vede dăm, vesnic, peste a-celeasi argumente defavorabile împănăntării acestui proiect.

Am fi, totuși, bucurosi să putem auzi — și publica — argumentația unui partizan al acestei idei.

Turneul echipelor G. U. F. — Milano a fost amânat pentru datele de 27 și 28 Ianuarie

Un comunicat F. R. B. V.

Federația Română de basket și volley ball aduce la cunoștința tu-tur că este nevoită de a amâna turneul echipelor de basket ball G. U. F. — Milano, cari trebuiau să dispute jocuri în Capitală la 13 și 14 Ianuarie a. c., la datele 27 și 28 Ianuarie a. c.

Această amânare a fost impusă de amenajarea pavilionului expo-ziției „Munca și Voe Bună” care a fost cedat de Primăria Municipi-ului București federației, tocmai în acest scop. Deasemeni s'a socotit timpul necesar pentru antrename-n-te echipelor noastre, pentru a nu se crea un handicap prin neconoaș-terea terenului de joc.

Această amânare a fost făcută de comun acord cu gruparea G. U. F. care dintr'un spirit de înaltă spor-tivitate ne-a admis întârzierea tur-neului.

PROGRAMUL DE ANTRE-NAMENTE

Se aduce la cunoștința jucătoare-lor și jucătorilor din loturile de selecționabili că s'a fixat următo-rul program de antrenamente:

Marti 16 Ianuarie, orele 18 — an-trenament feminin — orele 21 — antrenament masculin;

Vineri 19 Ianuarie orele 18 — an-trenament feminin — orele 21 — antrenament masculin.

Aceste antrenamente vor avea loc la sala Inainte.

Când și unde se dispută Campionatul național de tennis de masă?

Atunci când d. Schmettau a salu-tat în adunarea generală a F. R. T. M.-ului, programul de activitate pe anul în curs, a specificat că de acum înainte campionatul național se va disputa întotdeauna în București.

Îată însă că acest proiect se lo-vește de un mare inconvenient și a-nume: lipsa unei săli adecuate pen-tru desfășurarea unui concurs de amploare campionatului național. Din această cauză este posibil ca anul acesta însă F. R. T. M.-ul să organizeze campionatul național în provincie.

Dealtfel, în acest scop s'au primit până acum mai multe oferte la F. R. T. M. din partea cluburilor din Brașov, Cernăuți și Oradea.

O hotărâre definitivă în acest sens nu s'a luat încă.

Putem afirma însă, cu certitudi-ne că în caz dacă se va acorda or-ganizarea campionatului național unui club din provincie, F. R. T. M.-ul va impune ca disputarea cursului să aibe loc cel mai târziu până la sfârșitul lunii Februarie. Această, pentru a nu se mai întâm-pla anomalii ca anul trecut, când s'a disputat campionatul național în Mureș și cei mai mulți erau com-plet eșiți din formă.

Idea este foarte bună și va asi-gura o reușită cât mai deplină cam-pionatului național.

Ar fi bine însă, să se fixeze cât mai curând data și locul unde se va disputa campionatul, pentru ca grupările și jucătorii să aibe tim-pul necesar pentru a se pregăti pentru participare la acest impor-tant eveniment al tenisului de masă.

Grupările nu mai pot angaja antrenori fără a consulta în prealabil F. R. F. A.

Grupările de foot-ball din țară au fost înștiințate că începând de la 1 Ianuarie 1940 nu mai pot activa antrenori — români sau străini — cari nu fac parte din asociația an-trenorilor de foot-ball români.

Deasemeni li s'a mai atras aten-ția că, în viitor, nu se mai pot an-gaja antrenori români sau străini fără prealabilă autorizație a fede-rației române — prin asociația an-trenorilor.